

og Praxis, eller til at læse den Literatur, som hun i Skolen blot har hørt Tale om, eller til *grundigt* at trænge ind i et eller andet kunstnerisk eller videnskabeligt Emne, eller til i Udlandet virkelig at lære nogle af de levende Sprog, eller til i en eller anden Form at deltage i Arbejdet for andre, eller til at have Ro og Ret til Selvudvikling“.

Saa længe Frøken Key holder sig paa abstrakt Grund, er hendes Udvikling samlet og følgerigtig; men, saa snart hun gaar over til praktiske Detaljer, svigter den logiske Sans hende aldeles. Umiddelbart efter ovenciterede Udtalelser udvikler hun, hvorledes Kvinder med Held vil kunne virke som Arkitekter, som Gartnere, Landbrugere og Forretningsbestyrere.

Hvorledes i al Verden skal Kvinden opnaa de hertil absolut nødvendige Kundskaber, naar hendes Ungdom skal hengaa som oven anført? Det er dog vel ikke Frøken Keys Mening, at Kvinden skal vende tilbage til aldrig at maatte lære noget grundigt, men at hun ligesom tidligere kun skal optræde som Fuser og Dilettant. I det Hele er de citerede Ytringer meget uklare. Hvorledes skal en ung Pige i nogle Hvileaar kunne trænge *grundigt* ind i et videnskabeligt eller kunstnerisk Emne?

Frøken Key taler om Hvileaarene mellem Skoletiden og Overtagelsen af et alvorligt Livskald. Hvorledes kan et saadant uden Forberedelse overtages umiddelbart efter Hvileaar? Hvad vil det sige „at have Ro og Ret til Selvudvikling“?

Ved Frøken Key ikke, at Selvudvikling foregaar sundest og bedst gennem Arbejde? Netop i de Aar, Frøken Key betegner som Hvileaar, bør den unge Kvinde mindst overlades til Selvledning. Den Moderlighedsevne, som Frøken Key med Rette priser saa højt, vilde kun betyde lidt, hvis den ikke gjorde sig gældende netop i disse Aar overfor Ungdommen. De, som paa det Tidspunkt har været henvist til Selvudvikling, er meget at beklage. Som det gaar med disse Paastande, saaledes gaar det med den største Del af Frøken Keys Anvisninger. De lyder nok saa godt og smukt, men de er uden Realitet. Det Gode, hun siger, er ikke nyt og det Nye hun fremstiller, er ikke godt. Punkt for Punkt kunde man tage det for og trevle det op til Intethed; men det vilde blive for vidtløftigt i et Tidsskrift; Frøken Key har skrevet om saa mangt og saa meget. Sonja Kavalevskys urolige og sønderrevne Liv anføres som Bevis for, at Kvinden ikke kan være lykkelig, naar hun tilsidesætter Følelseslivet. Det kan hun sikkert ikke, men det er ikke bevist, at Fru Kavalevsky gjorde dette som en nødvendig Følge af hendes Videnskabelighed. Hun var maaske daarligt opdraget; man hører saa lidt om